

РЕШЕНИЕ

№ 568

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 14.11.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **3696** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

9

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № [ЕГН]/07.12.2011 г., издадени от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден от директора на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП с решение № 432/28.02.2012 г. Ревизионният акт се обжалва в частта на допълнително начислен ДДС в размер на 13 373, 49 лв., в това число главница 9 361, 07 лв. и лихви за просрочие в размер на 4 012, 42 лв. за данъчни периоди м. 12.2007 г., м. 01, 02, 03, 04, 05 и 06.2008 г. По изложени в жалбата мотиви се претендира незаконосъобразност на обжалвания акт. Иска се отмяната на ревизионния акт. Претендират се разноси. Ответникът – директорът на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП оспорва жалбата, като по същество моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1108409/14.07.2011 г., издадени от П. Г. Г. – началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията по ЗДДС за

данъчните периоди от 01.01.2007 г. до 30.06.2008 г. Със заповедта за възлагане на данъчна ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията, който в съответствие с чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен като тримесечен и тече от датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия, ревизираният период, както и вида на ревизираните задължения за данъци. На проверявания данъчен субект, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия. Изготвен е ревизионен доклад № 1108409/02.11.2011 г., връчен на упълномощен представител на ревизираното лице, с който е направено предложение за установяване на задължения по ЗДДС за внасяне в общ размер 13 088, 86 лв. (главница 9 361, 07 лв. и лихви за просрочие в размер на 3 727, 79 лв.). Ревизионното производство е приключило с издаването на обжалвания ревизионен акт, с който са потвърдени констатациите от ревизионния доклад. В хода на ревизионното производство е било установено, че дружеството притежава лиценз № 9892/23.06.2008 г. за международен автомобилен превоз на товари, издаден от Министерството на транспорта, като за извършване на дейността същото е разполагало със седем товарни автомобили, като съгласно дадените писмени обяснения на ревизираното дружество автомобилите са били включени в лиценза на [фирма]. Установено е било, че дружеството отчита приходи от транспортни услуги – международен транспорт на стоки по чл. 30 от ЗДДС по дестинации от Р. Б. до Р. С. и Р. М. и от Р. М. и Р. С. до Р. Б. и транспорт на територията на общността от страната до Р. Г.. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното дружество са били представени издадени от същото фактури №№ 101/06.12.2007 г., 104/21.12.2007 г., 114/11.01.2008 г., 124/11.02.2008 г., 125/11.02.2008 г., 126/18.02.2008 г., 127/25.02.2008 г., 128/27.02.2008 г., 129/27.02.2008 г., 130/29.02.2008 г., 131/29.02.2008 г., 132/29.02.2008 г., 134/29.02.2008 г., 166/04.03.2008 г., 167/04.03.2008 г., 169/07.03.2008 г., 170/07.03.2008 г., 171/07.03.2008 г., 171/07.03.2008 г., 172/11.03.2008 г., 173/11.03.2008 г., 174/11.03.2008 г., 175/11.03.2008 г., 176/13.03.2008 г., 177/13.03.2008 г., 178/14.03.2008 г., 179/14.03.2008 г., 180/18.03.2008 г., 181/18.03.2008 г., 182/18.03.2008 г., 183/18.03.2008 г., 185/21.03.2008 г., 186/21.03.2008 г., 187/21.03.2008 г., 188/28.03.2008 г., 189/28.03.2008 г., 190/28.03.2008 г., 191/01.04.2008 г., 192/01.04.2008 г., 193/02.04.2008 г., 194/02.04.2008 г., 195/04.04.2008 г., 196/04.04.2008 г., 197/09.04.2008 г., 198/10.04.2008 г., 199/10.04.2008 г., 200/11.04.2008 г., 201/15.04.2008 г., 202/15.04.2008 г., 203/15.04.2008 г., 204/18.04.2008 г., 205/17.05.2008 г., 206/17.05.2008 г., 207/17.05.2008 г., 208/17.05.2008 г., 208/17.05.2008 г., 209/20.05.2008 г., 210/20.05.2008 г., 211/22.05.2008 г., 212/22.05.2008 г., 213/26.05.2008 г., 214/26.05.2008 г., 215/29.05.2008 г., 216/29.05.2008 г., 217/30.05.2008 г., 218/30.05.2008 г., 219/07.06.2008 г., 220/10.06.2008 г., 221/10.06.2008 г., 222/12.06.2008 г., 223/12.06.2008 г., 224/14.06.2008 г., 225/14.06.2008 г., 226/17.06.2008 г., 227/17.06.2008 г., 228/19.06.2008 г., 229/19.06.2008 г., 230/20.06.2008 г. и 231/20.06.2008 г., придружени с издадените invoice, всичките фактури са с предмет на доставката „международен транспорт” и с посочена нулева ставка на ДДС с основание чл. 30, т. 2 от ЗДДС и с посочени получатели [фирма], Ж. ком-МК Д., Р. М., „Б.” ДОО, [фирма]. Във фактурите е посочен вида скрап, релация и номер на товарен автомобил. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното дружество са били представени 6 договора за транспортни услуги, сключени от [фирма] в качеството му на изпълнител с възложители търговските дружества,

посочени в издадените фактури, а именно [фирма], Ж. ком МК” Р. М., „Б.” ДОО, Р. С., като изпълнителят приема да извърши транспортна услуга – транспорт на стоки (скрап, отпадъци от черни и цветни метали). В хода на ревизионното производство са били представени и копия на 6 броя международни товарителници за извършен превоз на товари с печат на превозвача [фирма] – CMR изготвена в Н. на 18.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1825EP, CMR изготвена в Н. на 16.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1825EP, CMR изготвена в Н. на 13.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1910EP, CMR изготвена в Н. на 11.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1910EP, CMR изготвена в Н. на 09.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1910EP, като същата носи е печат на превозвач [фирма] и CMR изготвена в Н. на 20.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1825EP. В хода на ревизионното производство са представени и счетоводни документи, от които се установява, че ревизираното дружество е отчело разходи за горива, работни заплати, командировки и амортизации, а като разходи за извършени външни услуги, получени от [фирма] са били отчетени само разходи за платен наем на МПС. Не са били отчетени разходи за външни услуги за извършен транспорт на [фирма] и за неговите клиенти. Установява се също така, че услугите по издадените от дружеството жалбоподател фактури са отчетени по кредита на счетоводна сметка 703 – приходи от продажби на услуги с посочено основание „международен транспорт”. В хода на ревизионното производство е било изпратено искане за извършване на насрещна проверка на [фирма], като физическото лице, представляващо едноличния търговец е заявило, че към тази дата няма представителна власт и не може да получи ИПДПОЗЛ изх. № 20-29-196/18.08.2011 г. В хода на ревизионното производство е било изготвено искане за извършване на насрещна проверка на правоприемника на [фирма], а именно на [фирма] (било е установено по данни от търговския регистър, че с договор от 02.05.2011 г. Ж. Т. И. прехвърля търговското предприятие ЕТ „К. комерс – Ж. Т.” на [фирма], а с договор от 24.06.2011 г. Ж. Т. И. продава всичките си 50 дяла от капитала на [фирма] на Е. Г. Н., който с учредителен акт от 24.06.2011 г. учредява [фирма]). Издадена е резолюция за извършване на насрещна проверка на [фирма], до дружеството е било изготвено ИПДПОДЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като исканите документи не са били представени в указания от органите по приходите срок. След анализ на приложимите разпоредби ревизиращите органи са направили извода, че дружеството не е разполагало с лиценз за извършване на международен автомобилен превоз на товари и съответно не отговаря на изискванията на ЗДДС за прилагане на нулева ставка. Предвид обстоятелството, че дружеството не притежава лиценз за извършване на международен автомобилен превоз към датите, на които са издадени фактурите за извършените транспортни услуги ревизиращите органи са приели, че извършения превоз на стоки е облагаема доставка на услуга и на основание чл. 86 от ЗДДС е начислил 20% данък върху данъчните основи на доставките по издадените фактури за извършените транспортни услуги в периодите м. 12.2007 г., м. 01, 02, 03, 04, 05 и 06.2008 г.

Осъществено е обжалването на ревизионния акт по административен ред, като решаващият административен орган – директорът на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП е потвърдил ревизионния акт в обжалваната му част.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо

право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК и е процесуално допустима.

По същество същата е неоснователна.

Спор между страните по отношение на валидността на издадените фактури не съществува, същите са представени като доказателства по спора. Не съществува спор по отношение на обстоятелството, че дружеството-жалбоподател в производството пред настоящата инстанция е издало фактури № № 101/06.12.2007 г., 104/21.12.2007 г., 114/11.01.2008 г., 124/11.02.2008 г., 125/11.02.2008 г., 126/18.02.2008 г., 127/25.02.2008 г., 128/27.02.2008 г., 129/27.02.2008 г., 130/29.02.2008 г., 131/29.02.2008 г., 132/29.02.2008 г., 134/29.02.2008 г., 166/04.03.2008 г., 167/04.03.2008 г., 169/07.03.2008 г., 170/07.03.2008 г., 171/07.03.2008 г., 171/07.03.2008 г., 172/11.03.2008 г., 173/11.03.2008 г., 174/11.03.2008 г., 175/11.03.2008 г., 176/13.03.2008 г., 177/13.03.2008 г., 178/14.03.2008 г., 179/14.03.2008 г., 180/18.03.2008 г., 181/18.03.2008 г., 182/18.03.2008 г., 183/18.03.2008 г., 185/21.03.2008 г., 186/21.03.2008 г., 187/21.03.2008 г., 188/28.03.2008 г., 189/28.03.2008 г., 190/28.03.2008 г., 191/01.04.2008 г., 192/01.04.2008 г., 193/02.04.2008 г., 194/02.04.2008 г., 195/04.04.2008 г., 196/04.04.2008 г., 197/09.04.2008 г., 198/10.04.2008 г., 199/10.04.2008 г., 200/11.04.2008 г., 201/15.04.2008 г., 202/15.04.2008 г., 203/15.04.2008 г., 204/18.04.2008 г., 205/17.05.2008 г., 206/17.05.2008 г., 207/17.05.2008 г., 208/17.05.2008 г., 208/17.05.2008 г., 209/20.05.2008 г., 210/20.05.2008 г., 211/22.05.2008 г., 212/22.05.2008 г., 213/26.05.2008 г., 214/26.05.2008 г., 215/29.05.2008 г., 216/29.05.2008 г., 217/30.05.2008 г., 218/30.05.2008 г., 219/07.06.2008 г., 220/10.06.2008 г., 221/10.06.2008 г., 222/12.06.2008 г., 223/12.06.2008 г., 224/14.06.2008 г., 225/14.06.2008 г., 226/17.06.2008 г., 227/17.06.2008 г., 228/19.06.2008 г., 229/19.06.2008 г., 230/20.06.2008 г. и 231/20.06.2008 г., придружени с издадените invoice, всичките фактури са с предмет на доставката „международен транспорт” и с посочена нулева ставка на ДДС с основание чл. 30, т. 2 от ЗДДС и с посочени получатели [фирма], Ж. ком-МК Д., Р. М., „Б.” ДОО, [фирма]. Във фактурите е посочен вида скрап, релация и номер на товарен автомобил. От събраните по делото доказателства също така се установява наличието на 6 договора за транспортни услуги, сключени от [фирма] в качеството му на изпълнител с възложители търговските дружества, посочени в издадените фактури, а именно [фирма], Ж. ком МК” Р. М., „Б.” ДОО, Р. С., като изпълнителят приема да извърши транспортна услуга – транспорт на стоки (скрап, отпадъци от черни и цветни метали). В хода на ревизионното производство са били представени и копия на 6 броя международни товарителници за извършен превоз на товари с печат на превозвача [фирма] – CMR изготвена в Н. на 18.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1825EP, CMR изготвена в Н. на 16.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374KH/C1825EP, CMR изготвена в

Н. на 13.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1910ЕР, СМР изготвена в Н. на 11.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1910ЕР, СМР изготвена в Н. на 09.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1910ЕР, като същата носи е печат на превозвач [фирма] и СМР изготвена в Н. на 20.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1825ЕР. Спорът между страните е относно приложимостта на чл. 30, ал. 1 от ЗДДС. Посоченият текст се намира в глава III „Облагаеми доставки с нулева ставка на данъка”, като съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗДДС (международен транспорт на стоки) облагаема доставка с нулева ставка е превозът на стоки, когато превозът се извършва от място на територията на страната до територията на трета страна или територия или до територията на островите, образуващи автономните области А. и М., или от територията на трета страна или територия или от територията на островите, образуващи автономните области А. и М., до място на територията на страната, или между две места на територията на страната, когато е част от превоз по т. 1 и 2. Документирането на доставките, включително и международния транспорт на стоки е регламентирано в чл. 37, ал. 1 от ЗДДС, като съгласно посочения текст документите, с които се удостоверява наличието на обстоятелствата по тази глава, се определят с правилника за прилагане на закона. Както се посочи и по-горе в мотивите на настоящото решение, видно от представените по делото международни товарителници, както и от представените договор за транспортна услуга от 02.01.2008 г. (по силата на който Ж. транс” ЕООД в качеството му на възложител възлага на [фирма] в качеството му на изпълнител приема да извърши транспорт на стоки от Р. Б. до Р. Г.), договор за транспортна услуга от 02.01.2008 г., (по силата на който Ж. транс” ЕООД в качеството му на възложител възлага на [фирма] в качеството му на изпълнител приема да извърши транспорт на стоки от Р. С. до Р. Б.), договор за транспортна услуга от 25.02.2008 г. (по силата на който Ж. транс” ЕООД в качеството му на възложител възлага на [фирма] в качеството му на изпълнител приема да извърши транспорт на стоки от Р. С. до Р. Б.), договор за транспортна услуга от 02.01.2008 г. (по силата на който Ж. транс” ЕООД в качеството му на възложител възлага на „Ж. ком МК” Д. в качеството му на изпълнител приема да извърши транспорт на стоки от Р. С. до Р. Б.), договор за транспортна услуга от 25.02.2008 г. (по силата на който Ж. транс” ЕООД в качеството му на възложител възлага на „Б.” ДОО в качеството му на изпълнител приема да извърши транспорт на стоки от [населено място], Р. С. до Д., Р. С.) и договор за транспортна услуга от 02.01.2008 г. (по силата на който Ж. транс” ЕООД в качеството му на възложител възлага на „Б.” ДОО в качеството му на изпълнител приема да извърши транспорт на стоки от [населено място], Р. С. до Д., Р. С.) транспортът на посочените в договорите стоки е бил извършван от територията на трета страна (Р. С., като съобразно § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на ЗДДС трета територия или трета страна е всяка територия, различна от територията на държавите членки) до от

място на територията на страната (на Р. Б.). Това обстоятелство се установява от процесните фактури, в които като наименование на стоката/услугата е посочен международен транспорт на стоки от С., Р. М. до С., Р. Б., от Н., Р. С. до Р. Б. (гр. С., Б. извор) или международен транспорт на стоки от Н., Р. С. до Д., Р. С., както и международен транспорт на стоки от [населено място], Р. Б. до Я., Р. М.. Посочените обстоятелства обосновават международен транспорт на стоки по чл. 30, т. 1 и т. 2 от ЗДДС и съответно за доказването на този транспорт доставчикът на услугата (жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция) следва да разполага с документите по чл. 23, ал. 1, т. 1-3 от ППЗДДС. Посочените документи са лиценз за извършване на международен превоз на товари, ако транспортът е автомобилен, международни превозни документи, в които е вписан като превозвач - товарителница, коносамент, авиотоварителница или друг международно признат превозен документ или копие от тях, фактура за доставката. От представените по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на процесните фактури (същите са издадени за периода от 06.12.2007 г. до 20.06.2008 г.) жалбоподателят не е разполагал с лиценз за международен автомобилен превоз на товари. Като доказателство по спора е представен лиценз № 9892 за международен автомобилен превоз на товари срещу заплащане, издаден от министъра на транспорта с валидност от 23.06.2008 г. до 27.06.2013 г. Следователно от представените по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че жалбоподателят за периода на издаване на процесните фактури не е притежавал лиценз за извършване на международен превоз на товари. От събраните по делото доказателства не се установи и наличието на превозни документи, в които доставчикът е вписан като превозвач. В представените като доказателства по спора 6 броя товарителници - CMR изготвена в Н. на 18.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1825ЕР, CMR изготвена в Н. на 16.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1825ЕР, CMR изготвена в Н. на 13.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1910ЕР, CMR изготвена в Н. на 11.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1910ЕР, CMR изготвена в Н. на 09.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1910ЕР и CMR изготвена в Н. на 20.06.2008 г. – с посочени транспортни средства СА 8374КН/С1825ЕР доставчикът жалбоподател в производството пред настоящата инстанция не е вписан като превозвач. Предвид обстоятелството, че дружеството не притежава лиценз за извършване на международен автомобилен превоз към датите, на които са издадени фактурите за извършените транспортни услуги правилно, съобразно събраните доказателства и приложимите разпоредби на ЗДДС – чл. 30 от ЗДДС и чл. 23, ал. 1 от ППЗДДС ревизиращите органи са приели, че извършения превоз на стоки е облагаема доставка на услуга и на основание чл. 86 от ЗДДС са начислили 20% данък върху данъчните основи на доставките по издадените фактури за извършените транспортни услуги в периодите м. 12.2007 г., м. 01, 02, 03, 04, 05

и 06.2008 г.

По отношение обстоятелството на евентуално осъществяване от страна на жалбоподателя не на международен превоз на товари, а на дейност като спедитор. Съгласно чл. 30, ал. 2 от ЗДДС за целите на закона спедиторските, куриерските и пощенските услуги, различни от услугите по [чл. 49](#), оказвани във връзка с международен транспорт на стоки по ал. 1, се приравняват на услуги по международен транспорт на стоки по ал. 1. Съгласно чл. 23, ал. 2 от ППЗДДС за доказване на международен транспорт на стоки по чл. 30, т. 3 от ЗДДС доставчикът на услугата следва да разполага с превозни документи, в които доставчикът е вписан като превозвач, копие от митнически документ за превоз между две митнически учреждения, в която е посочен идентификационният номер на превозното средство, с което е извършен превозът; фактура за доставката. В хода на ревизионното производство, както и в хода на производството пред настоящата инстанция тези документи не са представени. Както в хода на ревизионното производство, така и в производството пред настоящата инстанция жалбоподателят не е представил доказателства, от които може да се направи извод, че е извършил спедиторски услуги по смисъла на чл. 30, ал. 3 от ЗДДС (спедиторска услуга по ал. 2 е услуга по организиране, осъществяване или обслужване на международен транспорт на стоки по ал. 1 и включените в същия дейности по транспортна обработка, митническо оформяне, складиране и застраховане).

Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата за приложимост на НАРЕДБА № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка. Посочената наредба регламентира условията и редът за извършване на превоз за собствена сметка на пътници и товари с автомобили с българска регистрация. Съгласно чл. 9 от наредбата превоз на товари за собствена сметка е превоз на товари без заплащане и формиране на печалба, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедират негови товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него. Събраните в хода на ревизионното производство доказателства (фактури, издадените към тях invoice фактури, международни товарителници, договори за транспортна услуга) напълно отричат твърденията на жалбоподателя, че дружеството-жалбоподател не е доставял на търговските дружества, посочени като получатели в процесните фактури транспортна услуга, а е осъществил превоз за собствена сметка. Идентична е и легалната дефиниция на понятието

превоз за собствена сметка, съдържаща се в Закона за автомобилните превози, като съгласно § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за автомобилните превози, превоз за собствена сметка е превоз на товари без заплащане, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедират негови товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него. Действително, по отношение на превози на товари съгласно чл. 11 от наредбата за извършване на превоз на товари за собствена сметка извън територията на Общността е необходимо разрешително, ако такова се изисква по силата на двустранни или многостранни спогодби, по които Р. Б. е страна. Подобно разрешително не е предвидено да се изисква по силата на Спогодбата между Р. Б. и Р. М. за международни автомобилни превози на пътници и товари, подписана на 22 февруари 1999 г. (пи силата на тази спогодба двустранните и транзитни превози са освободени от разрешителни), но от жалбоподателя по спора не са представени доказателства, от които може да се направи извод, че превозът на товари е бил осъществен за собствена сметка. Що се отнася до спогодбата за международни автомобилни превози на пътници и товари между Р. Б. и Р. С., подписана на 25.07.2002 г., в сила от 18 април 2003 г. същата предвижда изискването за издаването на разрешителни за превоз на товари, като същите могат да бъдат еднократни или многократни. Подобно разрешително не е представено като доказателство по спора, а и в този случай не са събрани доказателства, от които може да се направи обоснован извод за извършен превоз за собствена сметка от страна на жалбоподателя.

С оглед на тези съображения, съдът счита, че обжалваният ревизионен акт е постановен от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните разпоредби и при правилно приложение на материалния закон.

С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 717, 47 лв.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН]/07.12.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 432/28.02.2012 г. на директора на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 717, 47 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: